

مثال بارزی هم از دستاوردهای

تربیت نسل حسینی دارید؟

نسل حسینی، همان فرزندان هستند که ۸ سال دفاع مقدس را هدایت کردند، همان دانشمندانی هستند که میزان وابستگی این کشور به ابرقدرت‌ها را کاهش دادند. نسل حسینی ما، دستاوردهایی مانند مدافعان حرم و مردان غیوری دارد که امروزه نقشی تعیین‌کننده ایفا می‌کنند و حتی صهیونیست‌ها از آن هراس دارند. این نسل همواره در برهه‌های حساس تاریخی، پایداری کرده و منجر به توسعه علمی و معنوی شده است؛ بنابراین ما امروز در مورد نسلی صحبت می‌کنیم که از دستاوردهای آن آگاهیم و می‌توانیم به آن امیدوارم باشیم. چه بسا که اگر بسترهای لازم فراهم شود، قطعاً در تربیت نسل حسینی، جاده هموارتری پیش رویمان خواهد بود.

خود شما هم به عنوان یک روحانی جوان و فعال در عرصه تبلیغی و دینی، به منزله نسلی حسینی شناخته می‌شوید؛ بنابراین می‌خواهیم کمی هم درباره سبک زندگی خود در خانواده بر ایمان بگویید.

نسل ما دهه پنجاهی‌ها و پدران و پدربزرگ‌هایمان، همگی میراث‌دار نسل حسینی بوده و هستیم و ان‌شالله که فرزندانمان نیز به واسطه ما میراث‌دار نسل حسینی باشند. جالب است بدانید که خود من در دوران نوجوانی، فردی مذهبی به معنای امروزی به حساب نمی‌آمدم، اما با این حال خیلی امام حسینی و هیبتی بودم. نکته مهم این است که ما شیعیان حتی اگر به لحاظ تربیت دینی، یک فرد مذهبی هم نباشیم، اما باز هم حسینی هستیم. در تفکر و در ساختار تربیتی شیعه، یک موضوع جذاب و بسیار عمیقی به نام «حب» وجود دارد که عشق به اهل بیت (ع) و سیدالشهدا (ع) را در

قطعاً نسل‌ها برای رفتارها، تصمیم‌ها و جریان‌سازی‌های خود، به الگو و قهرمان نیاز دارند تا مبانی شناختی آن‌ها به مدل رفتاری تبدیل شود؛ بنابراین ما به سیدالشهدا (ع) و مکتب عاشورا نیاز داریم

یعنی با نسلی تأثیرگذار در بستر خانواده، جامعه و رسانه طرف هستیم. به‌واقع یکی از مهم‌ترین دستاوردهای نسل حسینی، ارتقا و گسترش مبانی و مفاهیم دینی در کشور و حتی کل دنیا است. چنان‌که امروزه در دنیا وقتی موضوع حسین (ع) را رصد می‌کنیم، می‌بینیم هر آنچه از اصول، سیره، تاریخ و روضه حسین (ع) به هر جای دنیا رسیده، به جریان‌سازی منجر شده که این جریان‌سازی با تکیه بر نسل حسینی صورت گرفته است. نسل حسینی علاوه بر آنکه بسیار می‌تواند جریان‌ساز باشد و قطعاً از انحرافات دینی و ارزشی در زندگی انسان‌ها جلوگیری می‌کند و مانع خرافه‌گرایی شود؛ چه بسا که این رویکرد اصلاح‌گرایانه به‌عنوان دستاوردی ارزشمند محسوب شده و می‌تواند تغییرات مهمی در میزان آگاهی و دانش انسان‌ها نسبت به دین و امام حسین (ع)، ایجاد کند. ما پیش‌تر نتیجه و دستاوردهای تربیت نسل حسینی را دیده‌ایم و این روزها که نسل حسینی را تربیت می‌کنیم، با اطمینان می‌توانیم به دستاوردهای آینده این نسل امیدوار باشیم.

پاسخ اصلی سؤال ماست. خانواده اولین نهاد در جامعه است و تربیت نسل از پیدایش تا توسعه و تعالی عملاً در بستر و عرشه خانواده شکل می‌گیرد و رشد پیدا می‌کند، اما در این بین نکته بسیار مهم این است که ما این روزها با واژه‌ای به نام تفاوت بین نسلی مواجه هستیم که همین موضوع خانواده‌ها را در پرورش نسل حسینی دچار چالش کرده است. البته تفاوت بین نسلی در بسیاری از جوامع وجود دارد و تنها مربوط به کشور ما نیست، اما طی چند دهه اخیر به واسطه تحولات اجتماعی و فرهنگی، تفاوت بین نسلی در میان خانواده‌های ایرانی بیشتر نمود پیدا کرده که قطعاً حائز اهمیت است و باید چاره‌ای برای آن اندیشیده شود.

چطور می‌توان برای این موضوع اجتناب‌ناپذیر (تفاوت بین نسلی) چاره‌اندیشی کرد؟

باید اصالت، قدرت و جایگاه ویژه خانواده را به آن برگردانیم تا خانواده از این تفاوت بین نسلی رنج کمتری ببرد و این مهم نیز به واسطه آموزش و رشد خانواده از سوی مدیران جامعه امکان‌پذیر است. به‌واقع ما ناگزیریم که حوزه خانواده را رشد دهیم و تفاوت بین نسلی را به یک تفاهم بین نسلی تبدیل کنیم؛ زیرا اگر تعامل نسلی میان والدین و فرزندان اتفاق نیفتد، قطعاً نسلی که در حال رشد است و در آینده قرار است میراث‌دار نسل امروزی باشد، هم دچار مشکل می‌شود و نسل‌های پس از خود را دچار مشکل خواهد کرد. البته من معتقدم که این تفاوت بین نسلی هم اکنون در کشور ما به شکل بحرانی نیست و می‌شود آن را به واسطه تقویت مشترکات بین دو نسل کاهش داد. چه بسا که خانواده و نهاد خانواده برای تربیت نسل دینی باید از اعتبارات و امکانات بسیار ویژه‌ای برخوردار باشد. ما این روزها از خانواده کمتر سخن می‌گوییم و بیشتر مباحثمان فردگرایانه شده است که این می‌تواند آسیب بزرگی برای خانواده باشد. وقتی ما می‌گوییم بستر تربیت نسل حسینی در خانواده است، آن خانواده باید از جایگاه ویژه‌ای در برنامه‌های کلان کشور برخوردار باشد و این امر بسیار ضروری است. متأسفانه به دلیل نبود چنین رویکردی، سال‌هاست خانواده را از عیار و جایگاه مقدسش دور کرده‌ایم. چه بسا که حسین بن علی (ع) نیز خودشان بسیار خانواده‌دوست بودند و اهمیت بسیاری به بنیاد خانواده می‌دادند.

در رابطه با تربیت نسل حسینی به‌طور مفصل صحبت کردیم، اما اصلاً تربیت چنین نسلی چه دستاوردهایی به همراه دارد که تا این حد بر ایمان مهم است؟

وقتی در مورد نسل حسینی صحبت می‌کنیم،